

7.79x15.86	32	עמוד 12	כותרת - ידיעות אחרונות	05/04/2012	31551262-5
20160					

דרך הצלילים

המוזיקה עוזרת לעקוף את הפגיעה

דניאל אדלסון

התסמונת שממנה סובל החולה פוגעת ביכולתו להיפוך מידע חדש לזיכרון לטווח ארוך: יש לו זיכרונות מלפני הפגיעה, והוא יכול לזכור איך לבצע פעולות, אך מוחו לא מסוגל לייצר זיכרונות חדשים.

הפגיעה הקשה של הצעיר מקורה באזור במוח שנקרא היפוקמפוס, שיש לו תפקיד מרכזי ביצירת זיכרונות חדשים. לדברי רופאו, הזיכרון מתחיל את המסע שלו באזור הרקתי (טמפורלי) של המוח, שם נאגר זיכרון לטווח מאוד קצר. משם הוא עובר דרך מסילות במוח לאזור ההיפוקמפוס – ובו הוא מתחיל לעבור תהליך של התבססות לקראת הפיכה של המידע לזיכרון לטווח הארוך. לאחר פרק זמן מסוים חלק מהזיכרון עובר לאזורים הקדמיים, שם הוא נשמר לטווח הארוך (ראו איור). לכן במקרה של פגיעה בהיפוקמפוס אדם יכול עדיין לזכור מידע שמאוחסן בחלקים הקדמיים, אבל לא מסוגל לייצר זיכרונות חדשים.

האזורים של עיבוד המוזיקה במוח פועלים אחרת ומעדיפים בים יחד מספר גדול של תהליכים: עיבוד מוזיקה גורם להיפוך הפעלות מוחיות ומאחד המון חוויות ותחושות. המוזיקה מערבת גם אזורים של המוח הידועים בהקשר של שפה, וכנראה חלק מאזורים אלה מאפשרים לעקוף במידה מסויימת את הפגיעה. "לנגינה יש יכולת להוביל ולהוליך ידע", אומר פרופ' יאיר למפל, שהסתמך על מחקרים שמראים כי למוזיקה השפעה גדולה על מערכת הלמידה. "הרבר דרמה לתפילות, שיותר קל להכיל בזיכרון מכיוון שמתלווים אליהן ניגונים. כנראה שבמקרה הזה ניתן היה לעודד את יכולת הזכירה שלו על ידי הפעלת זיכרון מוזיקלי".